

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 118/07-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. decembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti S., spol. s r. o., Č., zastúpenej advokátom JUDr. M. S., Č., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 796/00 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo S., spol. s r. o., Č., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 796/00 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Čadca prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 796/00 konal bez zbytočných prietahov.

3. S., spol. s r. o., Č., priznáva finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Čadca je povinný uhradiť S., spol. s r. o., Č., trovy konania v sume 6 825,50 Sk (slovom šesťtisícosemstodvadsaťpäť slovenských korún a päťdesiat halierov) na účet jej advokáta JUDr. M. S., Č., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 118/07-13 z 15. mája 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť S., spol. s r. o., Č. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. S., Č., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 796/00.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 600/07 doručeným ústavnému súdu 22. októbra 2007, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Ako vyplýva zo spisu 10 C 796/2000, ide o skutkovo a právne náročnú vec, kde mohlo dôjsť k vzniku subjektívnych dôvodov, ktoré spôsobili prietahy v tomto konaní, avšak nielen vinou konajúcich sudcov, ale aj inými skutočnosťami, na ktoré konajúci sudcovia nemali vplyv (zadržanie a postavenie mimo funkcie konajúceho sudcu JUDr. Š. M. a nefunkčnosť súdu v zimnom období 2006/207) (...).

Vyjadrenie zákonnej sudkyne JUDr. A. P. k ústavnej sťažnosti (...).

V tejto konkrétnej veci 10 C 796/00 bola vec sudkyňi pridelená dňa 4. 1. 2006 (čl. 126) a fyzicky jej spis po prerozdelení bol predložený až 13. 2. 2006 (čl. 127 rub), 9. 2. 2006 bolo doručené zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline (čl. 128), ktorým bol súdu viazaný podľa § 226 OSP (...).

Na záver ešte podotýkam, že aj keď Krajský súd v Žiline na čl. 125 spisu dňa 9. 2. 2006 uviedol, že vec má byť krajskému súdu predložená len vo veci odvolania proti znalečnému, nemá byť predkladaná vo veci odvolania vo veci samej, napriek tomu I. stupňový súd v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania predložil vec s predkladacou správou na čl. 157 spisu aj za účelom rozhodnutia o odvolaní vo veci samej. Krajský súd rozhodol len o odvolaní proti znalečnému (čl. 175) a o odvolaní vo veci samej nerozhodol (čl. 176) z dôvodov tam uvedených.

Súd podotýka, že v tomto smere bola produkovaná námietka JUDr. S. na čl. 142 spisu, že spis nebol predložený na odvolacie konanie vo veci samej. Skutočnosť je taká, že spis bol predložený Okresným súdom v Čadci aj na rozhodnutie o odvolaní vo veci samej, ale odvolací súd toto predloženie považoval za predčasné (čl. 125, čl. 176).

Z hľadiska celého konania od podania návrhu až ku dnešnému dňu tvrdím, že priesťahy boli spôsobené aj samotnou navrhovateľkou a jej právnym zástupcom. V tomto smere sudkyňa poukazuje na tú skutočnosť, že predmetom sporu je cena diela – stavby. Dielo pozostáva z množstva položiek, pričom z návrhu nie je zrejmé, ktoré z položiek diela boli zaplatené a ktoré neboli (predstavujú predmet sporu). Keďže ide o dve spojené veci zo stručného návrhu nie je ani možné usúdiť, či sa neprekrývajú jednotlivé položky navzájom v obidvoch spojených veciach.

Taktiež poukazujem na skutočnosť, že navrhovateľka sa nedostavila na pojednávania, čím sa oddaľovalo objasnenie veci (27. 11. 2000, 15. 3. 2001, 7. 6. 2001, 12. 7. 2001, 14. 12. 2001, 30. 11. 2000, 16. 1. 2001, 19. 7. 2001, 27. 9. 2001) (...).

Vyjadrenie sudcu k sťažnosti účastníka konania podanej na Ústavný súd Slovenskej republiky (...).

Ako zákonný sudca v tejto veci k dôvodom uvedeným v sťažnosti navrhovateľa podávam následovné vyjadrenie:

- sťažnosť sa týka postupu súdu predchádzajúcemu dňu 02. 7. 2007, kedy mi vec bola pridelená na vybavenie (od 02. 7. 2007 – v zmysle opatrenia predsedu súdu z č. l. 178 spisu);

- preto k dôvodom sťažnosti odkazujem na pripojené písomné vyjadrenie dovtedajšej zákonnej sudkyne JUDr. A. P.);

- po vrátení spisu z odvolacieho Krajského súdu v Žiline (rozhodujúceho o odvolaní proti rozhodnutiu o znalečnom) na Okresný súd v Čadci (dňa 10. 9. 2007), po oboznámení sa s obsahom spisu v nevyhnutnom rozsahu v súlade s pokynmi odvolacieho súdu na č. l. 176 spisu som dňa 19. 9. 2007 dal pokyn spisovej kancelárii na doručovanie uznesenia odvolacieho súdu z č. l. 169, s cieľom jeho následného bezodkladného predloženia odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku súdu vo veci samej z č. l. 113; (...)

Z označeného podania okresného súdu, ako aj z vyjadrenia právneho zástupcu sťažovateľky doručeného ústavnému súdu 31. októbra 2007 je zrejmé, že účastníci konania netrvajú na ústnom prerokovaní danej veci.

Na základe uvedeného ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 796/00 ústavný súd zistil, že 8. septembra 2000 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na zaplatenie sumy 751 043 Sk s príslušenstvom za práce vykonané na základe zmluvy o dielo. Dňa 18. októbra 2000 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením z 23. októbra 2000. Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia 24. novembra 2000 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 6 Co 632/01 z 30. marca 2001 tak, že pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo 16. januára 2001, uznesenie

okresného súdu zrušil a konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil, pričom spis okresnému súdu vrátil 19. apríla 2001.

V dňoch 30. novembra 2000 a 16. januára 2001 sa na okresnom súde uskutočnili pojednávania a 23. januára 2001 bolo okresnému súdu doručené čiastočné späťvzatie návrhu sťažovateľky o sumu 381 164,41 Sk z dôvodu, že ju odporcovia uhradili. Ďalšie pojednávania sa na okresnom súde konali 19. júla 2001 a 27. septembra 2001, pričom druhé v poradí bolo odročené na neurčito okrem iného aj z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania a pripojenia spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 432/00.

Dňa 2. decembra 2002 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie a zároveň uznesením vyzval účastníkov konania zložiť zálohu za znalecké dokazovanie. Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia 20. januára 2003 odvolanie. Následne 3. marca 2003 okresný súd predložil spis krajskému súdu, ktorý o odvolaní odporcov rozhodol uznesením sp. zn. 8 Co 70/2003 z 31. marca 2003 tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Spis bol okresnému súdu vrátený 14. mája 2003. Dňa 5. septembra 2003 okresný súd zaslal výzvy účastníkom konania, Daňovému úradu Č. (ďalej len „daňový úrad“) a Mestskému úradu Č.

Dňa 25. februára 2004 okresný súd spracoval ďalšie výzvy na daňový úrad, Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Č. a Správu katastra Č. Uznesením č. k. 10 C 796/00-80 zo 7. apríla 2004 spojil na spoločné konanie vec vedenú okresným súdom pod sp. zn. 5 C 432/00 s vecou vedenou tamojším súdom pod sp. zn. 10 C 796/00. Proti tomuto uzneseniu podal 10. mája 2004 právny zástupca odporcov odvolanie a 27. mája 2004 okresný súd predložil spis krajskému súdu. Dňa 12. júla 2004 odvolací súd vrátil spis prvostupňovému súdu ako predčasne predložený z dôvodu, že k nemu nebol pripojený spis okresného súdu sp. zn. 5 C 432/00. Následne 27. augusta 2004 okresný súd predložil spis na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 6 Co 199/04 z 29. októbra 2004 odvolanie odporcov odmietol a 4. februára 2005 spis vrátil okresnému súdu.

Keďže predmetom skúmania je v danej veci aj postup okresného súdu v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 432/00, ústavný súd venoval pozornosť aj tomuto konaniu, pričom z obsahu uvedeného spisu zistil, že 8. septembra 2000 bol tomuto súdu doručený návrh sťažovateľky na zaplatenie sumy 121 750 Sk s príslušenstvom za práce vykonané na základe zmluvy o dielo. Dňa 22. novembra 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu možného uzatvorenia mimosúdnej dohody, ku ktorej podľa oznámenia právneho zástupcu sťažovateľky z 29. januára 2001 nedošlo. Následne sa na okresnom súde v dňoch 15. marca 2001, 7. júna 2001, 12. júla 2001, 17. októbra 2001 a 14. decembra 2001 uskutočnili pojednávania, pričom posledné z nich bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania. Okresný súd uznesením z 31. januára 2002 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca, ktorý mu 3. mája 2002 oznámil, že nemôže znalecký posudok vypracovať, pretože bol vymenovaný za znalca v inom odbore. Z uvedeného dôvodu okresný súd uznesením z 13. mája 2002 pribral do konania iného znalca. Znalec predložil znalecký posudok 13. marca 2003 a 14. mája 2003 sa konalo na okresnom súde pojednávanie. Dňa 26. augusta 2003 okresný súd opätovne nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil ďalšieho znalca, ktorý mu 20. januára 2004 predložil znalecký posudok a vyúčtovanie znalečného.

Po spojení oboch vecí okresný súd uznesením z 18. marca 2005 rozhodol o priznaní znalečného, pričom 19. apríla 2005 podal právny zástupca odporcov proti tomuto uzneseniu odvolanie. Následne 19. mája 2005 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým boli odporcovia zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľke sumu 437 278,59 Sk s príslušenstvom. Proti tomuto rozsudku podali odporcovia 19. októbra 2005 odvolanie a 3. novembra 2005 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach proti napadnutému uzneseniu o priznaní znalečného a proti napadnutému rozsudku. Na základe toho krajský súd uznesením č. k. 8 Co 530/2005-115 z 30. novembra 2005 rozhodnutie okresného súdu z 18. marca 2005 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, avšak bez meritórneho rozhodnutia o odvolaní odporcov proti rozsudku z dôvodu, že uznesenie o priznaní

znalečného nenadobudlo dosiaľ právoplatnosť. Krajský súd vrátil spis okresnému súdu 9. februára 2006.

Dňa 15. februára 2006 okresný súd vyzval znalca na odstránenie chýb vo vyúčtovaní znalečného, 19. apríla 2006 vyzval účastníkov konania na vyjadrenie k tomuto vyúčtovaniu a 17. októbra 2006 rozhodol o priznaní znalečného. Proti tomuto uzneseniu podal znalec 27. októbra 2006 odvolanie.

Okresný súd v súvislosti s podaným odvolaním, ako aj skôr podaným odvolaním odporcov proti prvostupňovému rozsudku 18. januára 2007 predložil spis krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 8 Co 26/2007-169 z 27. apríla 2007 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie v časti zmenil, v časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a zároveň rozhodol, že časť výrokov ostáva nedotknutá. Po odvolacom konaní bol spis okresnému súdu vrátený 10. septembra 2007, ale bez meritórneho rozhodnutia o odvolaní odporcov proti rozsudku okresného súdu z dôvodu, že ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o znalečnom, a teda ani o trovách konania.

III.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie

právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Ústavný súd pripomína, že základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesnoprávných inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) obsahuje viaceré účinné prostriedky zabezpečujúce plynulosť a optimálnu dĺžku súdneho konania, ktorej výsledkom je právoplatné rozhodnutie a stav právnej istoty.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Judikatúra ústavného súdu (napr. I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07) sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí (1), správanie účastníka (2) a postup súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha vecí a jej význam pre sťažovateľa.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť vecí, ústavný súd konštatuje, že v namietanom prípade ide o finančné nároky sťažovateľky za práce vykonané na základe

zmluvy o dielo, ktoré pre ňu ako podnikateľský subjekt majú dôležitý význam. Tento predmet sporu možno z hľadiska jeho právnej zložitosti zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, aj keď na strane druhej ho možno hodnotiť ako skutkovo zložitejší vyžadujúci si aj vykonanie znaleckého dokazovania. Ústavný súd však konštatuje, že doterajšia doba konania (návrhy boli okresnému súdu doručené ešte v septembri 2000) je z ústavného hľadiska neakceptovateľná, a to aj napriek tomu, že okresný súd už vo veci samej rozhodol rozsudkom z 19. mája 2005, ale o opravnom prostriedku smerujúcom voči nemu nebolo dosiaľ rozhodnuté.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania podstatne neprispelo k predĺženiu doby prerokovania uvedenej veci, hoci sa nezúčastnila viacerých pojednávaní. Táto okolnosť však nemala rozhodujúci vplyv na doterajšiu dĺžku konania, pretože okresný súd na nich vždy konal za účasti jej právneho zástupcu (okrem pojednávania 30. novembra 2000). Z uvedeného dôvodu ústavný súd neakceptoval vyjadrenie okresného súdu, že aj sťažovateľka sa podieľala na spôsobených priet'ahoch v tomto konaní.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd poukazuje na to, že v priebehu tohto viac ako 7-ročného konania bol okresný súd viackrát nečinný, pričom v období od 27. septembra 2001, keď sa v danej veci uskutočnilo pojednávanie, do 2. decembra 2002, keď nariadil znalecké dokazovanie, nekonal 14 mesiacov. V období od 20. mája 2003, keď okresný súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie, do 5. septembra 2003, keď zaslal výzvy príslušným orgánom, nekonal ďalšie 3 mesiace. Je nepochybné, že ani v nasledujúcom období nepostupoval tak, aby došlo čo najskôr k odstráneniu stavu právnej neistoty, pretože až po uplynutí ďalších 5 mesiacov, teda 25. februára 2004 zaslal výzvy konkrétnym orgánom na oznámenie údajov, hoci podľa názoru ústavného súdu mu nič nebránilo v tom, aby ich zaslal ešte 5. septembra 2003. A napokon ani obdobie 6 mesiacov medzi 19. aprílom 2006, keď okresný súd spracoval výzvy účastníkom konania a znalcom, a 17. októbrom 2006, keď okresný súd rozhodol o priznaní znaleckého, nekorešpondovalo s povinnosťou všeobecných súdov postupovať vo veci bez priet'ahov. V neposlednom rade považuje ústavný súd za potrebné vytknúť

okresnému súdu aj obdobie od 19. mája 2005, keď rozsudkom rozhodol vo veci samej, až do súčasnosti, pretože aj napriek opakovanému predloženiu spisu odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o opravnom prostriedku, bránila tomuto súdu v rozhodnutí o odvolaní práve neefektívna činnosť súdu prvého stupňa spojená s rozhodovaním o znalečnom.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd preto dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 10 C 796/00, došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ani obranu okresného súdu spočívajúcu v argumentácii o zadržaní a postavení mimo funkcie konajúceho sudcu, o zmenách zákonných sudcov, ako aj o nefunkčnosti okresného súdu z dôvodu nevykurovania v zimnom období 2006/2007 ústavný súd neakceptoval. Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu vecí či námietka častých zmien zákonných sudcov, neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy či dokonca technická nefunkčnosť súdu nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prieťahov (obdobne napr. III. ÚS 140/07).

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 20 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 127/07).

Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na zistený stav konania, na sťažovateľkou požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj s poukazom na § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v uplatnenej sume 20 000 Sk.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej právny zástupca vyčíslil v celkovej sume 6 825,50 Sk (2 úkony právnej služby po 2 730 Sk – 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. spísanie ústavnej sťažnosti, 2 x režijný paušál po 164 Sk, 19 % daň z pridanej hodnoty v sume 1 037,50 Sk). Ústavný súd

pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z výšky priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2005, ktorá bola 16 381 Sk. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti a jej podanie) v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v sume 2 730 Sk (za jeden úkon právnej služby) a k tomu 2 x 164 Sk režijný paušál. K tomu bola pripočítaná 19 % daň z pridanej hodnoty vyčíslená právnym zástupcom sťažovateľky v sume 1 037,50 Sk. S poukazom na § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej sume 6 825,50 Sk.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2007